

■ Споведзь

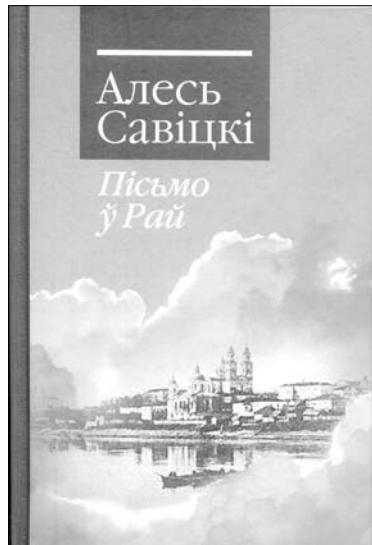
КАБ

ДОЎЖЫЛАСЯ ЖЫЦЦЁ

Новы мастака-даку-ментальны твор Алеся Савіцкага «Пісьмо ў Рай» — выдатны раман-споведзь пісьменніка, узнёсле маленне, адрасаванае памерламу бацьку, які пражыў пякельна-пакутліва жыццё і зазнай цяжкую смерць. Аповед вядзеца ад імя лірычнага героя — Андрэя Смоліча. Твор прысвечаны памяці Ануфрыя Якаўлевіча Савіцкага і, відавочна, мае аўтабіографічную аснову.

На старонках рамана-споведзі аўтар асэнсоўвае лёс беларускай нацыі падчас вайны і ў пасляваенны час. Унутраным зрокам пісьменнік уважліва паказвае вельмі супяречлівую і драматичную эпоху, аглядае ўзласнае пражытае жыццё і лёсія блізкіх яму людзей, з вышыні часу аналізуе розныя эпізоды і сітуацыі, у якіх трапляў паводле асабістага жадання ці, часцей, па волі выпадку. Аповед у рамане часта перарываецца пранікнёнымі зваротамі галоўнага героя да памерлага бацькі, разважаннямі пра яго цяжкі лёс.

Вельмі светлая і шчымліва-цэп'яла ў рамане ўспаміны пра дзяцінства — эпізод пра лыжны пе-раход з Палацка ў Кутняны, сцэна шчодрай пачосткі ў цёткі Марфы, рыбалка на Дзвіне з жывым бацькам, паходы ў грыбы, наведванне Барысавага каменя, які ляжаў у Дзвіне і ў засушліве лета, калі рака мялела, быў добра бачны. Надзвычай кранальныя ўспаміны аўтара пра маці.

На старонках твора пісьменнік згадвае шматлікія эпізоды з партызансага жыцця, перадае ўласнае ўзрушэнне падчас наведвання месцаў колішніх бітваў. У яго памяці ўспыльваюць найболыш яркія моманты змагання з фашысцкімі захопнікамі — выплаўка толу са снарадаў у кузні вёскі Пятроўцы, цяжкія бай партызанская брыгады ўлетку сорак трэцяга года, жахлівая смерць баявых таварышаў, раненне і лячэнне ў паліявым шпіталі.

Вельмі павучальная ўражанне Алеся Савіцкага ад наведвання Германіі і знаёмства з колішнім салдатам вермахта, які ў гады вайны трапіў у савецкі палон, але здолеў выжыць і вярнуцца дамоў. Яго жыццё кантраставала з жыццём тых, хто перамог фашызм, бо яго нікто не дакараў і нічым не папрацай.

Як пісьменнік-рэаліст Савіцкі паказаў драматызм жыцця — акупацию немцамі Беларусі, бежанства людзей на ўсход, вяртанне на

захопленую ворагам тэрыторыю, перыпетіі ваеннага часу. Пісьменнік раскрыў трагедыю людзей, лёсія якіх былі зламаны вайной і стаўлінскім рэпресіямі. Так, бацька галоўнага героя Смоліча быў асуджаны на пяць гадоў і адпраулены ў лагер толькі за тое, што трапіў у палон і не змог застрэліца, бо ў нагане скончыліся патроны.

Асабліва драматычным быў лёс дзяцінства і маладых жанчын, якія аказаліся на акупаванай тэрыторыі і прайшли праз неверагодныя пакуты і здзекі. Маналог маладой жанчыны Жанны — сведчанне жахаў, што прынеслі вайна і фашизм на беларускую зямлю. Не менш трагічным аказалася жыццё дзяўчын падчас вяртання бальшавікоў і эзекістас, якія прагнуну кантраляваць ўсё грамадства. Душэўныя пакуты і ўнутраныя боль жанчыны аказаліся мацнейшымі за прагу да жыцця — і яна, урэшце, пайшла на самагубства.

Мудрасць, веды і досвед продкаў, на думку Алеся Савіцкага, — асноўны стрыжань пайнавартаснага працягу жыцця.

Раман-споведзь «Пісьмо ў Рай» адзначае асаблівым психалагізмам: ён незвычайна эмацыйны, напоўнены людскім болем, роспачу і невымернай тугой. Сцэна атрымання ліста ад жывога бацькі, якога лічылі без вестак пра папаўшым у сорак першым годзе, уражвае глыбінёй перажывання героя. Алеся Савіцкі бліскуча перадаў пакуты сям'і салдата-франтавіка, які быў несправядліва сасланы ў лагер на востраў Пуцяцін, што ў Японскім моры. Пісьменнік распавядае пра неверагодныя

перажыванні маці, якая страціла мужа і двух сыноў. Пасля гэтай трагедыі жыццё для яе згубіла ўсялікі сэнс.

Мастацкімі сродкамі майстар слова паказаў неверагодны боль, бясконную крыду і адчай юнака, які атрымаў чорную вестку пра смерць бацькі ў лагеры. Разгублены Андрэй Смоліч адчувае безвыходнасць і поўную бездапаможнасць, не ведае, што рабіць, каму скардзіцца, каго прасіць і какі вінаватаць. Да глыбіні душы ён узрушае і пасля наведвання лагера ваенапалонных чырвонаармейцаў у Баравусе. Убачанае і пачутае там урэзала ў яго памяць на ўсё жыццё. Небывалы душэўныя боль зазнай герой рамана, калі даведаўся прауду пра дзяўчыну, якую пакахаў усім сэрцам.

На старонках рамана-споведзі Алеся Савіцкі надзвычай дэталёва асвяляе працэс развітання з ілюзіямі тых людзей, якія шчыра верылі ў непагрэшнасць Іосіфа Сталіна. Так, галоўнага героя Андрэя Смоліча піша яму ліст, у якім распавядае пра невінаватасць бацькі, пра сваю веру ў справядлівасць і бясконную адданасць «дарагому правадыру». Але ў адказ ён атрымлівае кароченькае паведамленне следчага з Упраўлення на спрахах рэабілітацыі, дзе катэгарычна заяўлялася пра адсутнасць належных падстай для перагляду справы. На новы ліст да Сталіна герой атрымаў чарговую адпіску, напоўненую «бяздумнай паспешлівасцю, пагардлівасцю і абыякавасцю».

Алеся Савіцкі справядліва і гістарычна дакладна піша пра тое, што ў перыяд кіравання Сталіна, Хрушчова і Брэжнева адукаваныя людзі выдатна бачылі рэаліі і ўсведамлялі сутнасць афіцыйнай пропаганды, якая прыхарошвала

рэчаіснасць. Яны прыходзілі да смелай высновы пра тое, што палітыкі хаваюць прауду ад народа, а ў сваіх заявах і дзеяннях кіруюцца пераважна ўласнымі інтарэсамі.

Пісьменнік-інтэлектуал разва-жае аб складанасцях чалавечага лёсу і, урэшце, прыходзіць да вы-сновы пра неабходнасць даравання, прымірэння, нават паміж самы-мі лютымі і заклятымі ворагамі. Ён выступае супраць фальшу і падма-ну ва ўсіх сферах жыцця — у палі-тыцы, у адносінах паміж народамі, паміж сябрамі і каханымі. Хлусня, паводле яго слоў, заўжды вядзе да варожасці, непазбежных разбу-рэнняў і страт. У асабістым і сямейным жыцці падман і хлусня тым больш недапушчальныя, бо яны разбура-юць давер і аснову жыцця.

Мудрасць, веды і досвед прод-каў, на думку Алеся Савіцкага, — асноўны стрыжань пайнавартаснага працягу жыцця. Пісьменнік слушна гаворыць пра неабходнасць шанавання народных святыняў, захавання запаветаў бацькоў і дзядоў, павагі да зробленага і створанага імі: «Цяпер ведаю дакладна: калі чалавек не моліца памяці бацькоў і дзядоў, калі не ахо-вае святыні свайго народа, дык на ягонай дарозе ружы не зацвіцу-ці анікі!». Алеся Савіцкі ўпэўнены, што чалавек прыходзіць на зямлю з місіяй памножыць прыгажосць гэтага свету, «каб нязводная на зямлі была толькі радасць».

Заключная сцэна рамана — на-зіранне за хлопчыкам, маленькім рыбачком, які злавіў на вуду вяліз-нага язя на Палаце і неверагодна шчаслівы ад улову, — сведчанне непахіснай веры пісьменніка ў добры набытак нашчадкаў.

**Іван САВЕРЧАНКА,
доктар філалагічных навук,
професар.**

КРАТКАЯ ИНФОРМАЦИЯ

ОБ ОТКРЫТОЙ ПРОДАЖЕ ЖИЛИЩНЫХ ОБЛИГАЦИЙ ЧЕТВЕРТОГО ВЫПУСКА
Таварыства з абмежаванай адказнасцю «ЗахадІнвестСістэмз» (ТАА «ЗахадІнвестСістэмз»)
Общества с ограниченной ответственностью «ЗападИнвестСистемз» (ООО «ЗападИнвестСистемз»)

г. Минск

2014 г.

1. Полное и сокращенное наименование эмитента.

На белорусском языке:

полное — Таварыства з абмежаванай адказнасцю

«ЗахадІнвестСістэмз»;

сокращенное — ТАА «ЗахадІнвестСістэмз».

На русском языке:

полное — Общество с ограниченной ответственно-

стью «ЗападИнвестСистемз»;

сокращенное — ООО «ЗападИнвестСистемз» (далее — эмитент).

2. Место нахождения эмитента, телефон, факс, электронный адрес (e-mail).

Место нахождения эмитента: Республика Беларусь, 220070, г. Минск, ул. Радиальная, д. 54Б, третий этаж, каб. 12;

Телефон/факс: 8 (017) 346 41 37; (e-mail): info@tapas.by.

3. Основные виды деятельности эмитента.

Подготовка к продаже недвижимого имущества

(код 70110 согласно Общегосударственному классификатору Республики Беларусь «Виды экономической

деятельности» ОКРБ 005-2006).

4. Номер расчетного счета эмитента, на кото-

рый будут зачисляться средства, поступающие

при проведении открытой продажи облигаций,

наименование обслуживающего банка.

Расчетный счет в белорусских рублях № 3012154144014

в ОАО «БПС-Сбербанк» (адрес банка: бульвар имени

Мулявина, 6, 220005, г. Минск, Республика Беларусь,

БИК 153001369, УНП 100219673).

5. Наименование периодических печатных из-

даний, определенных эмитентом для раскрытия

информации и сроки таких публикаций.

Бухгалтерская отчетность эмитента будет публико-

ваться в газете «Звязда» в срок не позднее трех меся-

цев со дня окончания отчетного финансового года.

Информация о принятом решении о реорганиза-

ции или ликвидации эмитента будет публиковаться в

приложении к журналу «Юстиция Беларусь» в срок

не позднее двух месяцев с даты принятия со-

ответствующего решения.

Информация о возбуждении в отношении эмитента

производства по делу об экономической несостоятель-

ности (банкротстве) будет публиковаться в печатных

средствах массовой информации, учрежденных Выс-

шим Хозяйственным Судом Республики Беларусь, в

течение пяти дней с момента получения соответствую-щего судебного постановления.

Информация о внесенных изменениях в Проспект эмиссии будет публиковаться в газете «Звязда» в срок не позднее 7 (Семи) дней с даты государственной регистрации соответствующих изменений в регистрирующем органе.

6. Наименование депозитария, обслуживаю-щего эмитента.

Наименование депозитария: Открытое акционерное общество «БПС-Сбербанк» (далее — депозитарий).

Место нахождения депозитария: бульвар имени Мулявина, 6, 220005, г. Минск, Республика Беларусь.

Депозитарий зарегистрирован в Национальном банке Республики Беларусь 28 декабря 1991 г. (Регистрационный №25).

Специальное разрешение (лицензия) на право осу-ществления профессиональной и биржевой деятельно-сти по ценным бумагам №02200/5200-1246-1086, выдано Министерством финансов Республики Беларусь, действительное до 30 января 2022 года.

7. Размер уставного фонда эмитента.

Уставный фонд эмитента 42 240 000 (Сорок два

миллиона двести сорок тысяч) белорусских рублей.

8. Дата принятия решения о выпуске облигаций и наименование органа, принявшего это решение.

Решение о четвертом выпуске жилищных облигаций (далее — облигации) принято Общим собранием участников эмитента 09 декабря 2014 г. (протокол от 09.12.2014 №31).

9. Форма выпуска облигаций, объем эмиссии, количество облигаций.

Форма выпуска и вид облигаций

Бездокументарные, именные, конвертируемые

Объем эмиссии облигаций

12 200 000 000 (Двенадцать миллиардов

двести миллионов) белорусских рублей

Количество облигаций

2 000 (Две тыся